



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky a ve věci

žalobce: **I. T.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2021, č. j. 119897/2021/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Řízení o záznamu bodů v registru řidičů

1. Městský úřad Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) oznámením ze dne 14. 2. 2019 žalobci sdělil, že ke dni 12. 2. 2019 dosáhl v bodovém hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) správní orgán I. stupně současně žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 21. 2. 2019 uplatnil proti všem záznamům bodů v registru řidičů námitky. Současně navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil spisový materiál o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků, protože pouze rozhodnutí prosta právních či formálních vad, mohou podle žalobce prokázat dosažení 12 bodů.
3. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady k přestupkům projednaným v příkazním řízení dle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“), respektive v prvním případě v blokovém řízení ještě za účinnosti zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále „přestupkový zákon“):
 - a) oznámení Městské policie Brandýs nad Labem-Stará Boleslav ze dne 6. 6. 2017 (dále „oznámení ze dne 6. 6. 2017“), podle kterého žalobce dne 6. 6. 2017 v 9:20 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 7 km/h. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 6. 6. 2017, č. M 0216273.
 - b) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov-východ, obvodního oddělení Brandýs nad Labem, ze dne 9. 5. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 9. 5. 2018“), podle kterého žalobce dne 7. 5. 2018 v 16:00 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní. Součástí správního spisu je též kopie příkazového bloku ze dne 7. 5. 2018, č. C 0109739.
 - c) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov-východ, dopravního inspektorátu, ze dne 31. 8. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 31. 8. 2018“), podle kterého žalobce dne 30. 8. 2018 v 9:50 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní. Součástí správního spisu je též kopie příkazového bloku ze dne 30. 8. 2018, č. C 0957583.
 - d) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov-východ, dopravního inspektorátu, ze dne 26. 9. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 26. 9. 2018“), podle kterého žalobce dne 25. 9. 2018 v 12:00 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

a nevlastní lékařské potvrzení. Součástí správního spisu je též kopie příkazového bloku ze dne 25. 9. 2018, č. C 0927948.

e) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov-východ, obvodního oddělení Brandýs nad Labem, ze dne 13. 2. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 13. 2. 2019“), podle kterého žalobce dne 12. 2. 2019 v 9:20 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též kopie příkazového bloku ze dne 12. 2. 2019, č. C 1477281.

4. Ve spise je dále založen výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého vyplývá, že za přestupek ze dne 6. 6. 2017 byly žalobci zaznamenány dva body, za přestupek ze dne 7. 5. 2018 tři body, za přestupek ze dne 30. 8. 2018 tři body, za přestupek ze dne 25. 9. 2018 tři body a za přestupek ze dne 12. 2. 2019 tři body.
5. Správní orgán I. stupně dne 13. 8. 2019 rozhodnutím č. j. MÚBNLSB-OD-19891/2019-KABRA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a záznam 12 bodů ke dni 12. 2. 2019 potvrdil. V odůvodnění se vyjádřil ke všem pokutovým (příkazovým) blokům žalobce z hlediska jejich povinných náležitostí, porovnal je s příslušnými oznámeními o uložení pokuty za přestupek, uzavřel, že se shodují, a potvrdil zákonnost a opodstatněnost zápisu všech bodů.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako později v žalobě, avšak odvolání opřel o tvrzené vady všech pokutových (příkazových) bloků.
7. Dne 27. 9. 2021 vydal žalovaný v záhlaví označené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí o identifikaci zákona o silničním provozu a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí jako zákonné potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že jednotlivé bloky představují způsobilé podklady pro záznam bodů do žalobcovy evidenční karty řidiče, neboť splňují požadavek na jednoznačnou individualizaci skutku i na ostatní náležitosti: obsahují identifikaci žalobce, dobu, místo a popis přestupkových jednání, právní kvalifikaci podle zákona o silničním provozu, výši pokut, místa porízení a vyhotovení pokutových (příkazových) bloků, označení a podpis oprávněných osob i datum a podpis žalobce, kterým souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení. Podkladem pro záznam bodů bylo celkem pět oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení na místě za dopravní přestupky, správní orgán I. stupně si nadto obstaral kopie všech pokutových (příkazových) bloků. V žalobcově věci nejsou žádné pochybnosti o způsobilosti dílčích rozhodnutí být podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče. Všechny záznamy byly učiněny v souladu se zákonem o silničním provozu, včetně jeho přílohy. Co se týče výrokové části prvostupňového rozhodnutí, vyplývá z ní řešení otázky, která je předmětem řízení, ustanovení, podle něhož bylo ve věci rozhodováno, i označení žalobce; zjištěný nedostatek v uvedení citace právního předpisu není takové povahy, aby způsobil nepřezkoumatelnost výrokové části rozhodnutí.

Shrnutí žaloby

8. Žalobce žádá zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí a nařízení nového projednání jeho námitek proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

řidiče. Namítá, že žalovaný naprosto nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.

9. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém (příkazním) řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místě a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce navíc nelze z pouhého podpisu na pokutovém (příkazovém) bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
10. Žalobce dále namítá nedostatky pokutového bloku ze dne 6. 6. 2017 a příkazového bloku ze dne 12. 2. 2019.
11. Z pokutového (příkazového) bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, nebo jako spolujezdec. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
12. Prizmatem těchto standardů pak žalobce nahlíží v žalobě rozporované bloky. V pokutovém bloku ze dne 6. 6. 2017 podle žalobce není uvedeno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku (a to ani údajem o obci), z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností. Dále k tomuto pokutovému bloku namítá, že právní kvalifikace přestupkové povinnosti je zapsaná zkratovitě (ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, ale už ne jakého bodu či písmene), totéž platí pro zápis právní kvalifikace přestupkového jednání. Tyto údaje jsou podle žalobce zčásti nečitelné, zčásti nejsou vypsány. Rovněž příkazový blok ze dne 12. 2. 2019 podle žalobce neobsahuje uvedení místa, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, ani v něm není uvedena právní kvalifikace povinnosti, kterou měl svým jednáním žalobce porušit. V tomto příkazovém bloku není vlivem zápisu přezkoumatelné, kde a kým byl vydán.

13. Dle žalobce nepředstavují tyto pokutové (příkazové) bloky způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

Vyjádření žalovaného

14. Podle žalovaného není žaloba důvodná, navrhuje ji proto zamítnout. Žalovaný zdůrazňuje, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí o přestupku, pro která platí presumpce správnosti správních aktů, a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Jiný postup správních orgánů by nebyl v souladu s právními předpisy. V projednávané věci si proto správní orgán I. stupně vyžádal příslušné podklady pro zápis bodů. Záznamy bodů byly podle správního orgánu I. stupně ve shodě se žalovaným provedeny v souladu s oznámeními o uložení pokuty, která jsou dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu jedinými předpokládanými podklady pro zápis bodů. Ani u pokutových (příkazových) bloků přitom správní orgán I. stupně ani žalovaný neshledaly žádné nedostatky. Námitky i odvolací důvody žalobce přitom byly podle žalovaného nekonkrétní, žalobce ani nepředložil či nenavrhoval žádné důkazní prostředky. Aby ilustroval účelovost tvrzení žalobce, jehož námitky jsou opakovaně pouze kopírovány, konfrontuje žalovaný žalobní námitku k příkazovému bloku ze dne 12. 2. 2019 ohledně chybějícího místa spáchání přestupku a konkrétní právní normy s fotokopii příslušné kolonky, ve které je podle žalovaného obojí dostatečně uvedeno.

Posouzení věci soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
16. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu.
17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
18. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 2–3 napadeného rozhodnutí). Žaloba se od odvolání liší pouze tím, že v ní žalobce výslovně napadá pouze dva z celkem pěti podkladových bloků pro záznam bodů s menším okruhem námitek, a sice pokutový blok ze dne 6. 6. 2017 a příkazový blok ze dne 12. 2. 2019. Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné

míry individualizace ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

19. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
20. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).
21. V posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie příslušných čtyř příkazových bloků a jednoho pokutového bloku. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v příkazním, resp. v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno příkazem na místě, resp. pokutou na místě a řádně a úplně vyplněným příkazovým, resp. pokutovým blokem a že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, resp. náležitosti příkazového bloku podle zákona o odpovědnosti za přestupky). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

22. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík příkazního (blokového) řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Tuto judikaturu ostatně žalobce cituje v žalobě, je mu (nebo přinejmenším jeho zástupci) tedy dobře známa. Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v příkazovém (pokutovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných bloků:
23. Pokutový blok ze dne 6. 6. 2017 (související s oznámením ze dne 6. 6. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu, číslo povolení k pobytu a řidičského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „920 hod. 6. 6. 2017, X PŘEKROČENÍ NEJVYŠŠÍ POVOLENÉ RYCHLOSTI V OBCI 50 km/h NAMĚŘENO 60 km/h PO ODEČTU 57 km/h MĚŘENO UL. VESTECKÁ Č.P. 1190, STARÁ BOLESLAV“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč, označení oprávněné úřední osoby, datum a místo vypsání bloku a podpis přestupce.
24. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 6. 6. 2017 v 9:20 u č. p. 1190 v ulici Vestecká v obci Stará Boleslav dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič automobilu registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 7 km/h (po odečtení odchylky měření). Popis skutku („PŘEKROČENÍ NEJVYŠŠÍ POVOLENÉ RYCHLOSTI V OBCI 50 km/h NAMĚŘENO 60 km/h PO ODEČTU 57 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že dle pokutového bloku žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle pokutového bloku dopustil. Nechybí ani uvedení místa, kde došlo ke spáchání přestupku. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. číslem jeho průkazu k povolení pobytu a řidičského průkazu, na pokutovém bloku je jeho podpis. Pokutový blok tak byl nepochybně adresován jemu. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku podepsána, je tedy taktéž identifikovatelná. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v „B. n. L.“ dne 6. 6. 2017, z čehož je jednoznačná datace pokutového bloku a ani u místa v kontextu pokutového bloku a spáchání přestupku ve Staré Boleslavi, části obce Brandýs nad Labem, není pochyb, že právě tu zkrácený zápis označuje. Soud proto konstatuje, že tento pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
25. Příkazový blok ze dne 12. 2. 2019 (související s oznámením ze dne 13. 2. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu, číslo řidičského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „12. 2. 2019 v 9:20 HOD BRANDÝS N/L,

PETRA JILEMNICKÉHO, § 6/1a) ZČ 361/2000 Sb. – NEPOUŽIL BĚHEM JÍZDY BEZPEČNOSTNÍ PÁS, ŘIDIČ OA RZ X“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.

26. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že podle příkazového bloku žalobce dne 12. 2. 2019 v 9:20 v ulici Petra Jilemnického v obci Brandýs nad Labem z nedbalosti porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („§ 6/1a) ZČ 361/2000 Sb. – NEPOUŽIL BĚHEM JÍZDY BEZPEČNOSTNÍ PÁS, ŘIDIČ“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním podle příkazového bloku porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého musí být řidič za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby. V příkazovém bloku je též dostatečně konkrétně popsáno místo spáchání přestupku. Ačkoliv na to žalobce konkrétně neupozornil, soudu neuniklo, že v oznámení ze dne 13. 2. 2019 je uvedeno též konkrétní číslo popisné a orientační (960/19), zatímco z části A příkazového bloku (resp. jeho kopie založené ve správním spise) tento údaj nevyplývá. Soud má ovšem za to, že tato vada v kontextu jinak bezvadného oznámení, a hlavně samotného příkazového bloku, které se v ostatních údajích zcela shodují, nemá vliv na způsobilost příkazového bloku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho řidičského průkazu, na příkazovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že příkazový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na příkazovém bloku uvedeno, že byl vypsán v „BRANDÝS N/L.“ dne 12. 2. 2019, z čehož je jednoznačná datace příkazového bloku a ani u místa v kontextu příkazového bloku a spáchání přestupku v Brandýse nad Labem, není pochyb, že právě tuto obec zkrácený zápis označuje. Soud proto konstatuje, že také tento příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
27. Soud pro úplnost dodává, že zbylými třemi podklady pro záznam bodů v registru řidičů, kterými byly v souladu s § 123b odst. 2 písm. b) a c) zákona o silničním provozu příkazové bloky ze dne 7. 5. 2018, ze dne 30. 8. 2018 a ze dne 25. 9. 2018, se blíže nezabýval, neboť žalobce způsobilost těchto listin být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče v žalobě již samostatně nenamítal.
28. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových (příkazových) bloků nejsou důvodné.
29. Pokud jde o námitku týkající se legitimního očekávání, soud nejprve konstatuje, že z několika předložených správních rozhodnutí nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019- 42, odst. 21–22). Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl mít. V žalobě odkazuje na několik správních rozhodnutí s tím, že se v nich správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí k záznamu bodů. To je ale přesně to, co činily správní orgány i v tomto řízení.
30. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových (pokutových) bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním

v příkazovém (blokovém) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového (pokutového) bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním (blokovém) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového (pokutového) bloku schvaluje. Podpis příkazového (pokutového) bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném příkazovém (pokutovém) bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový (pokutový) blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním (blokovém) řízení a věc bude řešena ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce příkazový (pokutový) blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

Závěr a náklady řízení

31. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout i bez námitek. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žalovaný sice obecně vznesl požadavek na to, aby mu soud náhradu přiznal, avšak netvrdil, že by mu vznikly konkrétní mimořádné náklady překračující jeho běžnou úřední činnost. Její standardní součástí je též hájení vlastních rozhodnutí v řízení před správními soudy, přičemž dle ustálené judikatury NSS se náklady na tuto činnost až na výjimky nepřiznávají (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. dubna 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu